

Jeg er i øvrigt enig i, at det her selvfølgelig ikke er noget, der alene nu løses ved, at vi trækker den private kapital ind. Der er klart en udviklingsopgave også i den offentlige sektor. Det understøtter vi jo også – jeg nævnte også nogle eksempler i mit første indlæg – via de ressourcer, som Folketingets øvrige partier, Enhedslisten er jo ikke med i satspuljeaftalen, har afsat. Jeg forudser da, at vi, når vi skal diskutere psykiatraftale til efteråret i den samme kreds af partier – det bliver så også uden Enhedslisten – kan komme videre ad den vej.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til indenrigs- og sundhedsministeren. Så er det ordføreren for forespørgerne, fru Elsebeth Gerner Nielsen.

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Tak til ministeren for den samlede redegørelse og for svarene her. Jeg synes, at vi er kommet meget længere i løbet af debatten og også i den måned, der er gået. Vi var så heldige, at ministeren blev syg, sidst vi skulle have forespørgslen, og jeg synes, at ideerne har udviklet sig meget frodigt i løbet af den periode, der er gået.

Ministeren gjorde opmærksom på, at træerne ikke vokser ind i himlen, og det er jo rigtigt nok. Der er meget tilbage at gøre endnu på hele det her område. Jeg synes, vi i dag er kommet langt i forhold til de spiseforstyrrede. Det, vi nu mangler, er at finde ud af, hvilke behandlingstilbud der skal udvikles, og hvordan vi sikrer, at der faktisk er en fri og lige adgang til dem.

Vi mangler de andre områder. Jeg synes ikke, at vi er kommet tilstrækkelig langt i dag i forhold til de mennesker, der f.eks. er cuttere, eller de mennesker, der med jævne mellemrum forsøger at begå selvmord. Der er vi ikke nået til det, jeg havde drømt om, nemlig at vi havde sagt, at der også var bragt behandlingsgaranti til veje for dem. Det håber jeg vi kan komme igennem med på et senere tidspunkt.

Ministeren var meget kry og sagde, at han var glad for, at der nu var mange partier, der havde accepteret frit valg-ordningen. Nu skal ministeren passe på med ikke at komme for højt op, for det er ikke sådan, at vi f.eks. i Det Radikale Venstre bare accepterer frit valg-ordningen.

Vi mener, at den har nogle problemer, f.eks. at de enkelte sygehuse ikke har mulighed for at prioritere ordentligt, fordi der er en forpligtelse til straks at sende patienterne videre, hvis man ikke kan give et behandlingstilbud her og nu.

Der er ikke mulighed for i tilstrækkelig grad at lave den overordnede prioritering, som man burde lægge ude på det enkelte sygehus. Man burde have tillid til, at sygehusene kunne foretage den prioritering.

Når vi så går ind på tankegangen, er det jo, fordi den måde frit valg-ordningen virker på, jo er, at der, hvor der ikke er frit valg-ordning, der, hvor der ikke er ventelistegaranti, forsvinder ressourcerne, og personalet forsvinder.

Vi mangler læger, vi mangler sygeplejersker. Hvor er det, vi især kommer til at mangle dem? Det er på de områder, hvor der ikke er en frit valg-ordning. Der er gået hårdt ud over hele det psykiatriske område. Det er baggrunden for, at vi står her i dag og siger: Så må vi udbrede de åbninger, der nu er et flertal for, til resten af sygehusvæsenet, herunder til de psykisk syge patienter.

Der blev fra flere ordføreres side sat spørgsmålstegn ved, hvor pengene skulle komme fra, hvis vi nu lavede ventelistegaranti for psykiske sygdomme, der kan ende med døden. Der har vi jo bl.a. fra radikal side et forslag til, hvordan man kunne gøre det. I stedet for at sætte ventelistegarantien ned for de somatiske sygdomme fra 2 måneder til 1 måned, vel at mærke somatiske sygdomme, der ikke er dødbringende, som f.eks. hoffer og knæ, så kunne vi bruge de penge, vi sparede der, til at sikre, at vi havde en garanti for spiseforstyrrede, for cuttere, for mennesker, der er truet af selvmord, og andre, der lider af dødbringende psykiske sygdomme. Så det er ikke sådan, at vi ikke har et forslag til, hvad man kunne gøre.

Fru Lise von Seelen, fru Karin Nødgaard og hr. Ole Sohn var inde på, at der er meget stor fokus på den perfekte krop, og at det selvfølgelig er et problem, vi ikke kan løse fra Christiansborg. Det her handler i høj grad om den kultur, vi alle sammen er en del af. Det handler om den måde, vi opdrager vores børn på; det handler med andre ord om den måde, samfundet er samfund på:

Kl. 12.05

Så er spørgsmålet alligevel, om man ikke der kunne gå ind og gøre noget, fordi det netop handler om, at vi ændrer synet på kroppen, så kvinder får større tillid til sig selv. For mange år siden kom en bog, der hed »Kvinde kend din krop«. Der er nu kommet en ny bog, der hedder »Mand kend din krop«. Vi er nogle, der glæder os til, at der er nogle mænd, der begynder at læse den.